

[Ebba Strange]

erfaringer med det og mener ikke, det går ud over de demokratiske processer i partiet. Vi har tværtimod oplevet det, som hr. Povl Brøndsted beskrev, nemlig at vi har fået flere forskellige arbejdsmetoder og synspunkter ind ved at sikre os den ligelige kønsmæssige fordeling.

Ligesom i dag gav statsministeren også den 22. november sidste år forslaget en positiv modtagelse. Han fortalte bl.a., at han havde indledt samtaler med forskellige ministre – det var først arbejdsministeren, senere undervisningsministeren – om, hvordan man kunne opnå en forøget kvindelig repræsentation i de forskellige udvalg.

Siden 22. november 1983 har vi oplevet nogle temmelig alarmerende eksempler på, hvordan de forskellige ministre, regeringen består af, fuldstændig har ladet hånt om statsministerens ord og folketingets klare mening. Den 5. april i år nedsatte indenrigsministeren et udvalg til at vurdere regulering og lovgivning inden for genspøjsning, ægtransplantation m.v., et område, der i så høj grad vedrører kvinders liv og helbred. Der var ikke én kvindelig repræsentant, men indenrigsministeren er jo hurtig, så da de første protester var indløbet dels fra kvindeorganisationer, dels fra politiske partier, fik hun hurtigt puttet to kvinder ind.

Den 30. april i år meddelte undervisningsministeren, at han havde nedsat et udvalg til forberedelse af en revision af styrelsesloven for de højere uddannelsesinstitutioner. Der er fem mænd og ikke én kvinde.

Her vil jeg vende tilbage til det, statsministeren sagde ikke sidste gang, men denne gang, nemlig at hvis man nedsætter et udvalg, der udelukkende består af mænd, skal det være, fordi disse mænd besidder tekniske kvalifikationer på et højt niveau, og at man skal være tilbageholdende med at acceptere, at der ikke findes kvinder, som er i besiddelse af disse kvalifikationer. Det skal i hvert fald udtrykkeligt dokumenteres.

Derfor vil jeg spørge statsministeren, om han under indtryk af, hvad han selv har sagt under den debat, der finder sted her i dag, og den, der fandt sted den 22. november i fjor, vil rette henvendelse til undervisningsministeren og bede ham om at putte nogle kvinder ind i det udvalg, der skal se på styrelsesloven for de videregående uddannelser. Hvis ikke statsministeren vil gøre det, kan

jeg nok finde tilstrækkelig mange andre politikere i denne sal, der gerne vil gøre det. Men jeg synes, det er beskæmmende, at vi skal opleve det på baggrund af den debat, vi havde i fjor.

Nu sker denne behandling jo sent i indeværende samling, så hvor langt vi kommer nu, ved jeg ikke, men jeg synes, det er på tide, at vi kommer nogen vegne, så skulle vi ikke få færdigbehandlet dette forslag i år, håber jeg, det radikale venstre eller måske nogle flere i fællesskab kommer nogen vegne næste år, så vi får truffet nogle beslutninger her i folketinget om, at der nu skal ske noget på dette område.

Brusvang (CD):

Centrum-demokraternes folketingsgruppe takker det radikale venstre for det initiativ, der er taget med forslaget til folketingsbeslutning om fremme af ligestilling mellem kønnene ved udpegning af medlemmer til offentlige udvalg m.v. CD er ganske enig i den intention, der ligger i forslaget. Også CD ønsker at medvirke til at fremme ligestillingen mellem mænd og kvinder.

På den anden side mener jeg, at man ved gennemlæsning af det radikale forslag får den fornemmelse, at det indeholder for mange obligatoriske elementer. Ifølge punkt 1 skal alle offentlige udvalg bestå af både mænd og kvinder. Ifølge punkt 2 skal de indstillende myndigheder tilkendegive, at der skal være balance. Ifølge punkt 3 skal man foreslå dobbelt så mange kandidater, som vedkommende myndighed har ret til at indstille, uanset om man har egnede kandidater eller ej. Ifølge punkt 5 skal man påse, at der ved udpegning af kandidater sikres en lige fordeling osv. Derved mener vi, at ordningen, om den blev vedtaget som foreslået, ville blive for firkantet og vanskelig at operere med, og derfor må jeg give tilslutning til de vurderinger, som statsministeren for et øjeblik siden fremsatte her.

Jeg har med interesse gjort mig bekendt med de oplysninger i forslaget bilag, som er fremført om situationen i Norge, og hvoraf det fremgår, at en lov i Norge tilsyneladende har haft positiv virkning, men det er vel ikke altid, man kan regne med, at en lovgivning i Norge eller Sverige absolut også vil være velegnet for Danmark.